

JAUNAIS CEĻS

SASTDĪN,
1989. gada 9. septembrī
Nr. 96 (124)
Cena 2 kap.

Agrofirmas „Sorkonais Oktobris“ laikrosts

ATTELA: kartupeļu talkā.

Paldies par čaklumu

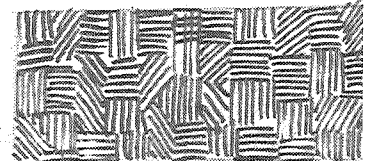
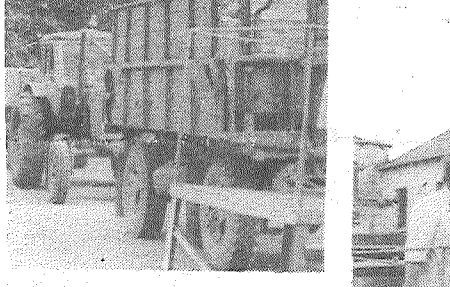
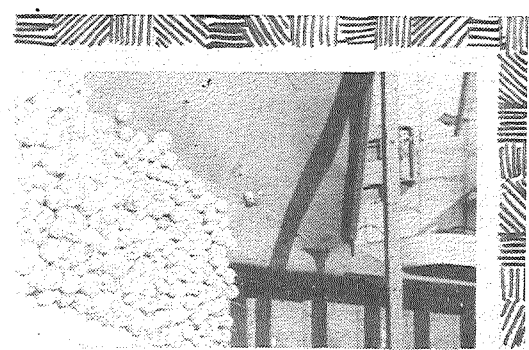
Riebiņu vidusskolas audzēkņi visu gadu palīdz kolhozam — piedalās dažādos lauksaimniecības darbos. Vasaras brīvdienās vairāk nekā 110 bērni strādāja laukos, fermās, graudu kaltēs. Tā Romāns Bikovs palīdzēja kolhozam 62 dienas, Eduards Maslobojevs — 56 dienas, Jevgeņijs Maslobojevs — 53 dienas, Anatolijs Kudrjašovs — 47 dienas, Andrejs Mihailovs — 44 dienas, Dzintars Dzenis — 42 dienas, Pēteris Rumps, Maija Dzene — 41 dienu, Marita Belousova — 40 dienas, Vjačeslavs Rumaks — 39 dienas, Solvita Pastare — 38 dienas, Sergejs Isajevs — 37 dienas, Aleksandrs Sobolevs, Aleksejs Abajevs, Vjačeslavs Bikovs — 36 dienas, Griģorijs Jakovļevs — 35 dienas, Genādijs Ivanovs — 32 dienas, Igors Ksendzovs, Vladimirs Agafonovs — 30 dienas, Pāvels Abajevs — 28 dienas, Juris Mikulāns, Jānis Pauniņš — 21 dienu, Līga Belousova — 20 dienas, Sergejs Jakuševs — 18 dienas, Ļubova Jakuševa, Jānis Griģovs, Vladislavs Poljakovs, Jldis Sondors — 16 dienas, Ainārs Rumaks — 14 dienas, Irīna Poljakova, Aleksejs Izotovs, Jekaterina Belova, Oksana Timošenko, Natālija Sebeko — 13 dienas, Mihails Kudrjašovs, Aivars Sondors.

Marina Isajeva — 12 dienas. 1. septembrī, Zinību dienā, šie bērni kolhoza valdes vārdā par godprātīgu darbu tika sveikti un saņēma balvas — grāmatas.

Vasarā kolhozā strādāja Preiļu skolu audzēkņi, Riebiņu vidusskolas absolventi tie skolēni, kas brīvdienas pavadīja mūsu ciematā. Ipaši jāatzīmē Vladimirs Rubļovs — nostrādājis 54 dienas, Jevgeņijs Gulbinovs — 49 dienas, Anita Pastare — 34 dienas, Igors Cvetkovs — 33 dienas, Solvita Mauriņa — 32 dienas, Aleksandra Rasicka, Andrijs Gorins — 29 dienas, Jānis Rudzāts — 25 dienas, Andrijs Rubens, Jānis Pauniņš, Vadimš Mihailovs, Aigars Možeiko — 24 dienas, Aleksejs Volosanovs, Eduards Mihailovs — 21 dienu, Edgars Petrovs — 18 dienas.

Liels, liels paldies jums visiem, bērni, par palīdzību par jūsu darbīgajām, prasmīgajām rokām, par jūsu darba mīlestību, par zemes mīlestību! Novēlam jums sekmes mācībās, panākumus sportā, sabiedriskajā darbā. Mēs esam pārliecināti, ka jums aug laba maina — čakli, strādīgi, krietni bērni kuri godam turpina savu veidāku iesākto darbu.

Zoia AGAFONOVA,
agrofirmas partijas komitejas sekretāre

Rudens rūķis, arājiņš,

pilnas klētis sastrādājis

lāk apzāvēt pēc novākšanas arī mitros apstākļos, izkraušānu un iekraušānu iespējams pilnīgi mehanizēt.

Kartupeļu audzēšanas zīrātīniskās pētniecības institūts ieteic bumbuļus pagaidu stīrpās vai tieši glabātavās, noberot līdz metram biežā slānī, 10—15 dienas apzāvēt ar aktīvo ventilēšanu, bet stacionārajos šķirošanas punktos to izdara speciālā laukumā. Ja no kombaina tiek saņemta stipri netīra produkcija (augšnes piejaukums lielāks par 20—30 procentiem), nepieciešama tās atdalīšana, jo tad krasi pasliktinās gaisa apmaiņa, tiek veicināta sēnīšu un mikrobu infekciju izplatīšanās.

Sis rudens patiešām pilnas klētis būs sastrādājis. Labā laikā izdevās novākt labību, no katra sējumu hektāra pa 42,6 centneriem, kopā ap 8200 tonnām, siena — 2600 toonnas. Lopbarības krājumi vēl papildinās, līdz galam nav nokopta arī līnu un kartupeļu raža, kura tāpat piepildīs tai atvēlētās glabātavas.

Viens no galvenajiem uzdevumiem, kam tagad pievērsta vispārējā uzmanība ir «otrās maizes» — kartupeļu novākšana un sagatavošana pārstrādei vai uzglabāšanai. Darba pilnas rokas firmas cietes rūpnīcā.

ATTELOS: sulu cehā strādā Biruta Volonte un Ilze Bekere;

atvesto kartupeļu paraugu laboratoriskām analizēm noņem Marija Reča;

tradicionālajā uzglabāšanas laukumā saimnieks ir Josifs Balalajevs, viņam palīgā sagatavot vietu jaunai stīrpai ar buldozeru ieradies Jānis Gavra.

Kilogramu pie kilograma krājas rudens bagātību tonnas.

Kāds šeit būs pārsteigums?

Aizvien apjaušamākas aprises iegūst agrofirmas bērnu dārza korpusi un teritorijas iekārtojums pie Preiļu parka. Siestādē paredzēta 140 mazuliem un solās būt ne tikai arēti pievilcīga, ka pienākas jaunākajai un modernākajai celtnī, bet arī labāk iekārtota. No katra punkta novērotājiem atklājas aizvien jaunās mānās objekta tas skaisti iekārtais, arīrtāta vide. Projektētāji, bet, oec viņiem arī celtnieki nemusi vera apkārtnes reljefa īpatnības.

ATTELA: lopusais bērnu dārzs.

Galvenais kartupeļu ieziemošanā

Apkopojot mūsu zemē un ārvalstīs uzkrāto pieredzi par ilgstošai uzglabāšanai paredzēto kartupeļu labāku sagatavošanu, var izteikt šādus priekšlikumus:

- nepieļaujami lielus zudumus visos posmos no novākšanas līdz realizācijai — 30 procentus — var būtiski samazināt, bumbuļus atbilstoši sagatavojot uzglabāšanai. Tas ir — rūpīgi veikt visas pēcnovākšanas operācijas, apstrādāt ar speciāliem preparātiem, kas paaugstina izturību, rūpēties par bumbuļu mehānisko bojājumu nepieļaušanu. Izmantojot tikai saasnošanas inhibitorus, zudumus var samazināt divas un vairāk reizes. Sēklas bumbuļu kodināšana rudenī, sa-

līdzinot ar šo darbu pavasari, zudumus uzglabāšanas laikā samazina par 30—40 procentiem, aptuveni par 50 procentiem paaugstina izturību pret slimībām un jaunās ražas produktivitāti par 7 un vairāk procentiem.

- svarīga nozīme ir bumbuļu mehānisko bojājumu samazināšanai to pirmsglabāšanas apstrādes laikā. Mūsu zemes un ārvalstu pieredze liecina, ka, uzglabājot veselus, nebojātus mehāniski bumbuļus, zudumi samazinās desmit un pat vairāk reizi. Šī problēma jārisina kompleksī, pilnveidojot tehniskos līdzekļus (krišanas ātruma bremzētāji, automātiskā augstuma kontroliekārta u. c.), izmantojot speciālus teh-

noloģiskos paņēmienus (bumbuļu nogatavošana, novietošana glabātavās ar nelielu — līdz 20 procentiem — augšnes piejaukumu) līdz minimumam samazinot tehnoloģisko operāciju skaitu, kas vajadzīgs sagatavošanas darbu kompleksā, plaši pielietojot konteinerus — ražas novākšanā, uzglabāšanā un transportēšanā.

- lielu ekonomisko efektu dod konteineru izmantošana. Mehāniski bojāto bumbuļu skaits samazinās trīs līdz piecas reizes, zudumi — divas, trīs reizes, darba patēriņš — par 30—40 procentiem. Turklāt kartupeļu novākšana un apstrāde norit nepārtaukti, bumbuļus vieg-

SAPROPELI RAZO APVIENIBA

PREIĻU TUR NAV...

TĀDS KOOPERATĪVS DER

N. NEIKSĀNĪTS

ALBERTS SPOĢIS

2. lappuse

ANDRĪVS JŪRDZS

NAAIZMĒRSĪTULE

N. NEIKSĀNĪTS

ALBERTS SPOĢIS

3. lappuse

SILAJĀNU MOZAIKA

SENSĀCIJA KAPELETĀJGOVS!

MIERINĀJUMS

MIERINĀJUMS

MIERINĀJUMS

4. lappuse

Sapropeli ražos apvienība

Daudzi ir redzējuši, kāds tagad izskatās Susta (sauktis arī Zakišu) ezers: ūdens līmenis pēc dziļā grāvja izrakšanas noplacis, atbrīvojot neskaitāmu daudzumu ūdenszāļu šaiņi, uzbūvēti piebraucamie ceļi. Te būs vieta, kur beidzot sāksies sapropela ieguve. Par to runāts jau daudz, nesen izveidota ražošanas zinātniskā sistēma «Ezerzeme» ar centru Krāslavas rajona Andrupenes padomju saimniecībā. Tā ir pirmā, kas izstrādājusi jaunu tehnoloģiju sapropela iegūšanā, pērn pēc tās sagatavoja 38 tūkstošus tonnu sapropela, kas šo daļu produktu izmanto augsnes mēsošanai un arī cūku ēdināšanai.

Ar RZA «Ezerzeme» līgumus jau noslēgušas 18 saimniecības no Krāslavas, Ludzas, Balvu un Preiļu rajoniem. Tās iespējas ir ievērojami lielākas, apvienība gatava slēgt līgumus un sniegt palīdzību arī citām saimniecībām, kas interesējas

par ezeru bagātību izmantošanu.

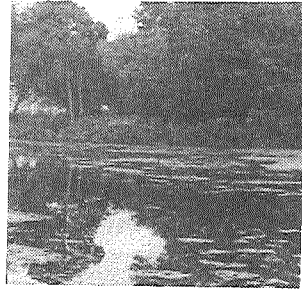
Sistēma darbojas uz saimnieciskā aprēķina savstarpējās ieinteresētības un atbildības principiem. Tās dalībnieki ir kolektīvās un padomju saimniecības, kas saglabās savu patstāvību un juridiskās personas tiesības. Kolhozi tajā var iestāties pēc valdes, bet sovhozi — pēc vadītāju lēmuma. Praktiskajai sistēmas vadīšanai izveidota padome, kurā ietilpst saimniecību vadītāji un speciālisti, kā arī zinātnieki. Padomes priekšsēdētājs ir vadošā uzņēmuma direktors.

Apvienības līdzekļi veidojas no iestājiemaksām, kurām apmērs nosaka padome, ienākumiem no sapropela ieguves un pielietošanas tehnoloģijas realizācijas. Vadošais uzņēmums nodrošina sapropela ieguves tehnoloģiju izstrādāšanu, pieprasot no saimniecībām to un līgumsaistību prasību ievērošanu, veic materiāli tehnisko nodrošinājumu šo tehnoloģiju

istenošanai, izdara agronomiskās un citas analīzes kadru apmācību un kvalifikācijas celšanu, sniedz konsultācijas gan paša sapropela ieguves organizēšanā, gan tā icstrādē augsne un augkopības kultūru audzēšanā šajos rogabalos.

Līgumus starp vadošo uzņēmumu un saimniecībām parasti noslēdz uz pieciem gadiem, saimniecības par materiāli tehniskajiem pakalpojumiem, ko izmantojušas no vadošā uzņēmuma, norēķinus izdara pēc tā rēķiniem.

Lēmumus par sistēmas reorganizāciju vai likvidāciju pieņem tās padome vai augstāk stāvoša organizācija, katrs dalībnieks var izstāties no tās jebkurā brīdī, izdarot pilnīgus norēķinus ar vadošo uzņēmumu. Tās darbību var paplašināt, ietvert arī citus, ar sapropela ieguves un pielietošanu saistītus jautājumus. Nolikums par tās izveidošanu un darbību reģistrēts Krāslavas agronomiskajā apvienībā. Praktiskajā darbībā vadās no

spēka esošajiem PSRS un Latvijas likumiem, Paraugnolikuma par zinātnisko un ražošanas sistēmu, ko apstiprinājusi PSRS Agronomiskā komiteja, stingri ievērojot sociālistisko likumdošanu un valsts disciplīnu. Sistēmas saimniecības ne tikai izmanto līgumā paredzētās tiesības uz palīdzības saņemšanu no vadošā uzņēmuma, bet tajā pašā laikā tām stingri jāievēro piedāvātās tehnoloģijas prasības un vadošajam uzņēmumam jāsniedz izsmeltoša informācija par šo tehnoloģiju ieviešanu un tās rezultātiem.

Kā pirmās šajā apvienībā iestājušās Ludzas rajona Ludzas padomju saimniecība, Rēzeknes rajona padomju saimniecība «Sovetskaja Latvija», kā arī daudzas citas.

Te top asfalts

Jau vairākas sezonas vecajā smilšu karjerā aiz Riebiņu ciemata darbojas asfalta cehs. Otro sezonu šeit strādā pieci vīri no Armēnijas un divi pašu saimniecības ļaudis. Brigadieris Atoņans Barojans todien bija prombūtnē, lai sagādātu materiālus, bet citi uz brīdi, kad bija sarāžota kārtējā krava, apturēja savu rūcošo un neganti dūmojošo fabriku, lai mazliet pastāstītu par sevi un darbu.

Atbraucēji visi no vienas puses — Lernovidas Kaļiņina rajonā. Iepazīnāmie: divi Mišas — Ovejans un Galstjans, Oganess Albertjans un Zavens Zakarijans. Strādā šogad sesto mēnesi, ar viņiem visu laiku kopā šoferis Sergejs Lomovs, kurš asfalta masu transportē uz objektiem un traktorists Jānis Tučs ar buldozeru, kuram jāgādā, lai smilšu varenā kaudze pie dēļu iezoguma būtu tā izveidota, kā

pareizgāk mešanai ar lāpstu uz transportiera lentes. Sajaukta ar izkausēto bitumu, rotējošā agregāta viņā galā tā jau ir smaržojoša un kūpoša masa, ko ved uz objektiem. Tur strādā divi vīri,

noklāj, izlīdzina un noblīvē vajadzīgos laukumus.

Brigādes nopelni ciemata labiekārtošanā, lopkopības fermu apkārtnes sakopšanā ir lieli. Šogad vien noasfal-

lēti pagalmi un lopu izdzīšanas laukumi pie zirgu un govju novietnēm, pie rupjās lopbarības uzglabāšanas šķūņiem, cūkkopības kompleksā kā arī liels piebraucamā ceļa posms.

Tāds kooperatīvs der

Lasītāji lūdza pastāstīt par Saldus rajona agrofirmas «Jaunais komunārs» agrokoperatīvu «Zeltiņi». Redakcija savukārt palīdzēja par to materiālu no Saldus rajona laikraksta redakcijas. Piedāvājam atsūtīto informāciju saīsinātā veidā.

AGROKOOPERATĪVA «ZELTIŅI» veikalā kolhoznieki un apkalpojošās sfēras darbinieki var iegādāties cūkgaļu un liellopu gaļu, olas, pienu, kartupeļus, burkānus, medu, ābolus, visdažādākās ogas, dārzeņus, atspirdzinošus dzērienus...

Vislielāko produkcijas apjomu izaudzē pats kooperatīvs, kam kūtiņš ir 200 cūkas, 24 govys, 100 vistas. Daļu iepērk no saviem biedriem, piemēram, ja kādam nav kur likt medu, ābolus, burkānus, ķiršus, citu produkciju, — lūdzu, neš šur! Vēl produkciju saņem no sava un citu rajonu saimniecībām, kur attīstīta palīgrāžošana: Rīgas rajona agrofirma «Ādaži» ražoto cigoriņu kafiju, Ventspils rajona

starsaimniecību uzņēmuma «Pillene» izslavēto dzērienu «Venta»...

Cena ir pieticīga. Cūkgaļas kilograms maksā 2,20 rbl., liellopu gaļa — 1,70 rbl., kilograms kartupeļu — 10 kapeikas. Kooperatīvs ne cenšas iegūt lieku peļņu, tāpēc nosaka tādu cenu, lai sedzot ražošanas, transporta un citus izdevumus, nedaudz uzkrātos brīvi līdzekļi, kas nepieciešami gan telpu remontdarbiem, gan ražošanas paplašināšanai. Tas ir saimnieciskā aprēķina uzņēmums, kas strādā ar ražošanas attīstībai nepieciešamo peļņu.

Lopkopības produktu ražošanu attīstīta intensīvi. Izslaukums pārsniedz 5 000 kg no govys, vienmēr augsts dzīvsvāra pieaugums. Piena un gaļas pārpalikumu nodod valstij.

Dabiski, kooperatīva materiāli tehnisko bāzi palīdzēja izveidot kolhozs. Atdeva vecās kūtiņš, kuras arī izremontēja. Piešķir aizdevumu, kad

vajadzīgi plašāki kapitālieguldījumi.

Kooperatīva vēsturē krasi iezīmējušies trīs darbības attīstības un paplašināšanas posmi.

1982. gadā, kooperatīvu nodibinot, tā galvenais mērķis bija nodrošināt kolhozniekiem un apkalpojošās sfēras darbiniekiem pietiekamā daudzumā gaļu un citus lauksaimniecības ražojumus. Toreiz šādas rīcības lietderību daudz apšaubīja, pat prokuratūra centās atrast nelikumības.

Otrs posms aizsākās 1987. gada 28. jūlijā, kad kooperatīvu reorganizēja. Izveidojās agrokoperatīvs «Zeltiņi». Kā statūtos paredzēts līdzās pārtikas produktu pašapgādāšanai ar agrariem dārzeņniski pārņem savas rokās komunālos un sadzīves pakalpojumus, piemēram, zemes apstrādi, individuālo māju un garāžu kārtējo un kapitālo remontu un celtniecību. Būvēta šo funkciju nodošanu kooperatīvam diktē pati dzīve. Ik dienas pie kolhoza

priekšsēdētāja, nozaru vadītājiem, galvenajiem speciālistiem griežas kolhoznieki visdažādākajos jautājumos, kas saistīti ar viņu vajadzību apmierināšanu, piemēram, autotransporta iedalīšanu komunālā dzīvokļa vai personiskās mājas kosmētisko remontu, piemējas zemes apstrādi utt. Bet kolhoza vadītājiem, kārtējot to visu, aiziet ne mazums tik dārgā laikā, kas vairāk nepieciešams ražošanai, sevišķi tās perspektīvai attīstīšanai.

Lai kooperatīvs varētu sekmīgi pildīt jaunās funkcijas, kolhozs atkal palīdzēja radīt materiāli tehnisko bāzi, iedalīja tehniku, veido attiecīgas brigādes. Kooperatīva priekšsēdētājam ir pietiekami plašas pilnvaras, lai varētu strādāt patstāvīgi viņš ir kolhoza valdes priekšsēdētāja vietnieks.

Vieglo automašīnu īpašnieki visvairāk piecējas par autoservisa radīšanu. Visi pieci remonatslēdznieki ir zinoši un protoši. Vienīgi nepieciešamās detaļas gan pašam jāgādā.

Darba netrūkst fotogrāfam. Kolhoza laudīms vairs nav jābrauc uz Saldus «būvēties».

Plašas ir nākotnes iecerē — ietvert kooperatīvā pašreizējo ēdnīcību, konditorijas cehu, kā arī uzcelt siltumnīcas, lai strādātājus varētu agrariem drēzējiem.

TRESAIS attīstības posms — sadarbība ar Brocēnu cementa un šifera kombinātu. Kolhozs saskaņā ar noslēgto līgumu piegādās noteiktu daudzumu lopkopības produktu, lai uzlabotu strādātāju apgādi, bet kombināts sniegs atbalstu lopkopības fermas celtniecībā. Tā ir tikai viena adarbības forma.

Un tā kooperatīvs, kurā tagad ir 320 biedru, arvien pieņemas spēkā. Par to vienmēr rūpējas kolhoza valdes priekšsēdētājs Sociālistiskā Darba Varonis Jānis Blūms. Tieši viņš saskaņā tā izveidošanas un paplašināšanas nepieciešamību. Jau tad kad tas netika oficiāli ne ieteikts, ne atbalstīts.

P. S. Iespējams, ka ar nākamo gadu cenas agrokoperatīva «Zeltiņi» veikalā mainīsies, jo no kolhoza neatkarīgu abstrālu dārd draud pieaugt produkcijas pašizmaksa

Preiļu tur nav...

Republikas Valsts agronomiskās komitejas zinātniski tehniskās informācijas centrs izdevis brošūru «Republikas saimniecības ieviestie racionalizācijas priekšlikumi». Tajā apkopoti 149 priekšlikumi gan augsnes apstrādes mašīnu, sēmašīnu, mēslojuma sagatavošanas un izsējas mehānismu, gan ražas novākšanas un lopbarības sagatavošanas mašīnu, kartupeļu un saknāgu audzēšanas, ražas pēcapstrādes, kā arī lopkopības mašīnu un iekārtu, lauksaimniecības transporta un iekrašanas un izkrašanas mašīnu, lauksaimniecības elektrifikācijas uzlabošanai un racionalizēšanai. Visplašākā nodaļa — 64 priekšlikumi — ir par mašīnu remontu un to tehnisko apkalpošanu.

Iepazīstoties ar šo priekšlikumu saturu, pārlicināsimies, ka republikas laukos strādā domājoši, sava darba pilnveidošanā ieinteresēti mehanizatori, inženieri, mehāniķi.

Te gan nav sastopami visu rajonu saimniecību nosaukumi. Iestāšanās ir pārstāvēti tikai vienpadsmit rajoni. Veltīgi ir meklēt Preiļu rajonu. No Latgales atrodamī vienīgi Balvu, Daugavpils un Rēzeknes rajoni. Visenerģiskāk racionalizatoru doma strādā Saldus rajonā (pārstāvētas 13 saimniecības un uzņēmumi) un Balvu rajonā (11 saimniecības) tikai pa vienam priekšlikumam fiksēts no Talsu un Limbažu rajona. Vēl šajā sarakstā ir Stučkas (6 saimniecības), Ogres (5 saimniecības), Madonas un Jēkabpils (3) Daugavpils, Rēzeknes un Rīgas rajoni (2 saimniecības).

Manuprāt, nenosauktajos rajonos jārunā ne tik daudz par mehanizatoru domas kūtrumu, cik par izgudrotāju un racionalizatoru biedrības rajonu organizāciju neizdarību un organizatoru nevarību. Lai doma rosītos, to vairog stimulēt atbalstīt, viņi pozitīvi pamanīt un fiksēt. Kā zināms, labākais ceļš uz panākumiem ir panākumi

Bet, ja neviens tos nepatīk, tie nopūt ar pelēkiem aizmirstības putekļiem. Un reizē noplūk arī meklēšanas priekš.

Tā tas nav Rēzeknes rajona kolhoza «Vienība», kur fiksēti pat nelieli vienkārši uzlabojumi. Si saimniecība ir čempions racionalizācijas ierosinājumu iesniegšanā un noformēšanā — 24 priekšlikumi. Nākamais skaits ziņā — Saldus rajona kolhozs «Ezere» — 15 uzlabojumi. Vēl citu vidū izceļas arī Ogres rajona kolhozs «Lēdmane» (13) un Saldus rajona «Lauktehnika» (11), kā arī Daugavpils rajona kolhozs «Vabole» (5 priekšlikumi). Pārējām sarakstā pieminētajām saimniecībām pa trim, diviem, vienam priekšlikumam.

Vispār — brošūra būtu jāizšķirsta speciālistam, kas ne tikai labi pārzina tehniku, bet arī mūsu mašīnu un traktoru parka vājās vietas. Iespējams, ka te viņš atrastu pavisam vienkāršu un oriģinālu sasāpējušās problēmas risinājumu, kuru var viegli ieviest arī mūsu agrofirma, vienkāršojot un atvieglojot mehanizatoru darbu un mašīnu parka optimālu izmantojumu. Piemēram, dažādas uzlabojumus graudu kombinātam SK-5 izdomājuši Rēzeknes rajona kolhoza «Vienība»: izmainīta pieņemšanas bitera un hederā gliemeža konstrukcija, pilnveidoti kratītāji, speciālistus, iespējams, interesēs Saldus rajona kolhoza «Ezere» izgudrotāis veldres cēlāzaru liecēis. Tas sastāv no diviem dažāda diadētra skrīmeļiem: viens piestiprināts statnei, otrs rokturim. Bet Ogres rajona kolhoza «Lēdmane» pavisam vienkārši pamēģinājuši izvairīties no rullīšu gultņu deficīta. Te kombināta «Don-1500» griezējaparāta piedziņas reduktora klanīm nolietotojus rullīšu gultņus nomaina priekšbūksēm, kas nav deficītas. Mūsu akmeņainajos laukos, iespējams, var nodēvēt Madonas kolhoza «Sarkanais stars» kombinātam «Jenisej-1200» konstruētais akmeņu notīvētāis. Tas izveidots no metāla stieņiem.

Latvijas agronomu biedrībā

Jūlija beigās notikusi Latvijas agronomu biedrības valde (tajā ievēlēta arī mūsu rajona pārstāve Irēna Saite) izskatīti vairāki svarīgi jautājumi. Tajā skaitā nolēmts Latvijas agronomu kongresu organizēt decembrī, par Latvijas arāju nacionālās organizācijas nodibināšanu pēdējās arāju sacensībās un atbalsta sniegšanu tai, par palīdzību jaunajiem saimniekiem. Uzsvēris, ka biedrības biedru aktuālākais uzdevums ir, balstoties uz savām zināšanām un praktisko pieredzi, tieši jaunajiem saimniekiem sniegt maksimālu atbalstu un palīdzību.

Agronomu biedrība iestājas par Baltijas republiku agronomu biedrību asociācijas izveidošanu.

11. septembris — J. Raina dzimšanas diena, šogad — 124. Ta pēc tradīcijas ir vada arī Dzejas dienas, kad liel skaņdētus viņa vārds, kad ar savu veikumu iepazīstina tagad strādājošie dzejnieki, kad uz mūsu novadu atbrauc ne tikai novadnieki vien, bet arī citi. Sorciņi iepazīstina ar aizsaulē aizgājušo atstāta mantojuma nācēju dāliem, un kāda gāpīnina dziesmu svešumā.

Andryvs Jūrdžs

MEITINE

Reiz tumsā naktī vadeju
Uz mojom meitiņu.
Kod skeiramis, tod bučoju
Es viņas vaidzeņu.

Tod idevu pār pīmiņu
Tik skaistu ruzeņu
Un sacēju, kod satikšu
Rod maņ šū pučeņu.

Trejs godi myuža pagoja,
Koleidz jū satvku.
Un munaš lyupas treisēja,
Kod viņu redzeju.

Tai skaisti vaigi cizdami
Bej' bolti tykuši.
Un zori rūzi kolsdami
Sen zemē byruši.

Dūd muteiti, lai jaunš spēks
Jo sen naredzeju.
Todel tys maņ nav rāid
Kod viņu bučoju.

1886 gada 30. aprīlī

GROMOTAS

Cinejamoš gromatēnas,
Meiļos myusu draudzineites,
Jyusu stost' un zineibas
Dūd muns skaidras

moceibas.
Reda myusim, ko nazynom
Skaidri sote ko naprūtām.
Myusu protus apskaidrynoj
Sirdi, goru iprycynoij.

AFORISMI

Vysmozokajā ustabeņā ir
vyslylokai laimei gona ryu-
mes.

Vins vilteigs draugs var
vairok škodēt, nakai daudz
inaidniki.

Sevkuŗā nasoteibas glozē
dzeivoj valns.

AFORISMI

Nu vornas naizlaiseisi
laksteigolu.

Ir ušpot pyvušu
nakai klauseitīs na-

vādaru it
rodu pisa-

olnūs, bet

ZIŅŅĒTA

Zalta storim saule laistos,
Vysas molas pricā sleikst.
Putnu dzīsmes krūni

skai
Zejoj zcle, zīdi deigst.

Laksteigola dzīd uz žūga,
Dzagyuze ar dzīsmi trauc:
Vosora jau stov pi lūga,
«Noc tik ikšā!» vysī sauc.

Meilū vasareņu gleitū,
Cylvāki tev's gaidēt gaida.
Maju, sovu meilū meitu,
Saule zemes vērsā sveic.

Atej smukais zīdu laiks!
Puškoj dorzus, puškoj lejas!
Mileijs irā tovs vaigs,
Meilynoj tu ļaužu sejas.

Naaizmērstule

JAUNOTNE MUNA

(Pēc Ujeisko)

Jaunotne muna, tu engels
muns esi!
Ved maņ uz mērkī pa
ērkskeižu ceļu;
Pador', lai golvu es augsti
vin nastu.
Lai na par vardi, bet ērgli
es byutu!

Jaunotne muna, tu vērs
munas golvas

NO DZIVESSTĀSTA

Istajā vārdā Rozālija Tabine, dzimis 1890. gadā 28. oktobrī Rēzeknes apriņķa Bērzgales pagasta Veckubulovā mežsarga ģimenē. Viņas vecāki bijuši dziļi reliģiozi cilvēki, tēvs — liels pasaku stāstītājs, un tas ietekmēja meitas literāro darbību.

1904. gadā Naaizmērstule beidza Rēzeknes krievu draudzes meiteņu skolu, strādāja par istabeni un mācītās par šuvēju. 1906. gadā viņu uzņēma Juzefinovas muižas Meļu privātskolā par skolotāju. Grāfiene, redzējama, meitene strādā ar liecību, 1907. gadā jauno skolotāju izglītību papildināt aizsūtīja uz Vīņas Nazeraretānu klosteri. Pēc tam viņa vēl mācītās Lvovā, Frēbeļa kursos un 1913. gadā atgriezās Moļu privātskolā.

Laikā no 1916. gada līdz 1920. gadam viņa strādāja par skolotāju Balvos, tad vairākās skolās Daugavpils apriņķī, beidzot Somersetas sešklasīgajā pamatskolā. Aglonā uzcēla māju un tur nodzīvoja mūža atlikušo daļu. 1965. gadā, anghabāta Aglo-

Vari sev lidot ar mūcekļa
krūni.
Jo tai maņ ļausi byut par
tautas mīļuli.
Jaunotne muna, tu engels
muns esi.

Jaunotne muna, tu vairūgs
muns esi!
Aizsedz tu mani pret
naveira spēku.
Lai es, kai magnīts, varā vin
augtu
Ka cīšonas gryutums maņš
nauzvarātu!

Tūlaik vērs manis lai
pārkiuni,
Inaidniks borgais ļai asni
man syuc.
Ar varūņa cereibas karūgu
svātu
Nesšu es uzvaru pret sovu
tautu.
Jaunotne muna, tu vairūgs
muns esi!

nas kapsētā, kur uzcelts
skaists pieminekļis.

Sākumā Naaizmērstule ne-
maz neesot domājusi kļūt
rakstniece, bet, strādājot Mo-
ļu skolā un redzējama, ka
latviešu bērniem nav piemē-
rotas literatūras, griezusies
pēc padoma pie Frēbeļa kursu
direktores. Tā viņai ieteiku-
si pašai rakstīt pasakas, tei-
kas, stāstījus un lasīt bēr-
niem priekšā. Jaunā skolotā-
ja paklausījusi.

1913. gada 24. jūnijā
«Dryvā» publicēts viņas pir-
mais tēlojums «Tu manis na-
vaicoj». Vēlāk darbi parādās
«Zidūni», «Latgolas Vordā»,
«Kristus Karūgā», «Katoļu
Kalendārā», «Latgolas Sko-
lā», «Draugā» un «Sauleitē».
Sarakstījusi grāmatas «Par
bārnu audzinošonu», «Uz
Kalvarejas kolna», «Saeles
spaidis», «Tautas posokas»,
«Zvaigzņeites», «Kristus un
bārni», «Nazaretas galdniks»,
«Adorācijas stunde», «Dvēse-
les pordzeivojumi», «Miria-
ma». 1934. gadā izdots Na-
aizmērstules kopoto rakstu
kiļums «Lauku zīdi» 480
lapušu apjomā. Daudz tul-
kojusi no poļu un krievu va-
lodām.

N. Neikšanīts

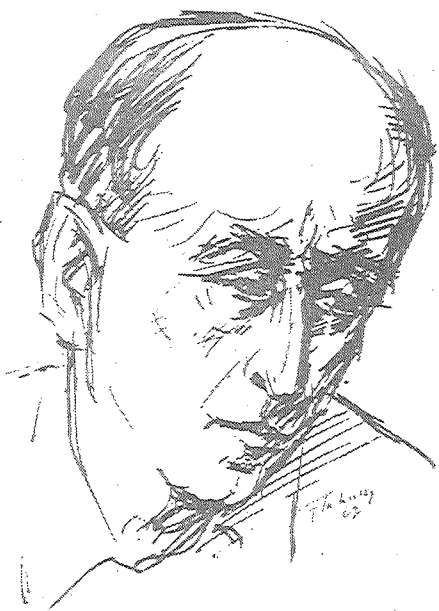
Pāvs padzērdis, ka laksteigola
tik skaisti dzid bez gola,
ka bolss ļai ir vysyskaistokais,
tai dusmē isakorst, ka taisni dumpi taisa:
«Par kū taidš liktīns nataisneigs?
Maņ, spolvā vysu krošņokam,
bolss seiks
un peikstuleigs,
bet laksteigolai, putnam palākam,
un mozam, nīceigam,
taidš skaistums bolsā dūts,
kur patiseibā maņ tys pīsanoktu gūds!»
Te pāvs uz sovu runu
ar izbreyņu dzērd taidu skaidrojumu:
«Ir kotram dūta sova bolva:
dūts vīnam bolss, bet cytam krošņa spolva.
Nes pīteiceibā sovu daļu:
bet ja ar sovu korū vaļu
tu porok lelu dumpi celsi,
tū pošu, kas tev dūts, vēļ pazaudēsi!»

Ka Dīvs var kaidu apdaleit — ir dūma napatīsa,
jo kotram dūta sova tīsa.

Reiz plykspornš zemē kreit.
Jū lopsa irauga un grib jau reit,
bet plykspornš lyudzās pažālot.
Jam lopsa paskaidroj: «Voi es tū varu?
Ar putnim es tok myužam vadu karu
un kotru nūreju, kū varu nogūs grobt!»
«Na putnys es, bet pele asu.
Sūs spornus tik dēļ ērteibas es nasu».
Tic lopsa, kū ļai gauduls gauž,
jo vordu vilteibu jei naapjauž.
Tāi plykspornš aizalāiž nu jauna breivs,
pylns pricas, ka vēļ palik dzeivs.
Pēc laika nagara jū cyta lopsa ker
un apreit plyksporni jau muti ver.
Jys otkon raudot soc:
«Ak, apsazāloj, mos!»
— «To velti, draudsen, pros,
jo mani naidš pret pelem moc»
tai lopsa paskaidroj:
«Ak, lyudzu, mani atvainoj,
es pele naasu, es tikai putneš asu,
redz — es i lelus spornus nasu»,
nyu ūtraiž plykspornš monos
un izamonējis jys mudri prūjom monos.
Moz cīna, bet daudz loba igyut var kropūt,
jo spēsi vīnreiz lidot, cytreiz ropot.

Veras Libigas viņešu reprodukcija

Alberts Spogis

Cipars vai ģerbonis

Santīmu metof.
bērnu spēle
cipars vai ģerbonis
izšķīra daudz —
izteica tiesu.

Pīaudzis dažkārt
līdzīgi meit:
aizmirst prāta lomu,
savu garu
viegli izmaiņa
gadījuma varā.

Vorkovai

Tev motus īvas zīd ap sejas laiku.
Pat dzagyuze tur kyukoļ godus meitinem.
Kas čaklas nūjam lynu dzejas teitinem
Un skoloj boltus balģeitē ar tvaiku.

Te vāigus glauda Feimane un Dubna,
Sos draiskules ar laksteigolom krostūs:
Jo Jašā, Bleidas bādu acīs rostūs
Reiz vacais spēzums — dzeive byutu sotna.

Kai čūrkste Udzeņa pa vudu staidzas,
Nas jautreibu un sīna gubas kaiminim;
Bet pricas stundes otri beidzas.

Jo svešai varai kolpot myusu bolenim,
Un vorgu sūli joit mosom leidza.
Mes tevi, tolo Vorkova, vēļ pīminim!

Saules rīts

Kai rubiņš līsmoj tovos acīs saule,
Sū gaismu zeižu, pīrymst sopu pasaulš;
Nu storu teiklines mat zībšņus ānas,
Tai munaš dūmas pīsasyucās lānas.

Voi mīlesteiba tei, kas kolnuš grūza,
Ni breiža parunot, pat novē drūsa;
Bet spēzums soka — vysa dzeive ploka
Bez atbalša, pi tyuces mīru loka.

Izskana

Vins velti
cīmojis pi Tevis,
kūrpes plēsis,
zeimuli drozis.

Vysur te breinums,
brīsmes garom,
soku saprast sevi,
lai nes jāgu,
tikšonos pricu
celā uz Paradizi...

Tekla Kampāne (attēls)
bijusi A. Spoga kaimiņie-
ne Vārkavā, klasesbiedre pa-
matskolā, viena no tām, ar
ko viņš sarakstās. Vēlāk
strādāja Vārkavas pagasta
dzimtsarakstu nodaļā, dau-
dzus gadus bija Aizkalnes
ciema padomes izpildkomite-
jas sekretāre. Šogad — J.
Raina memoriālas mājas
Jasmuiža zales uzraudze.

Dzimis Vārkavā, tur
beidzis sešgadīgo pamat-
skolu, tagad dzīvo Mins-
terē (VFR). 1972. gadā
iznākušas divas viņa dze-
joļu grāmatas «Pecunia»,
izdota apgādā «Soli pa
solim» un «Dzagyuzes
lineni» — P/S «Latgaļu
izdevniecība». Sarakstās
ar sava dzimtā novada
ļaudīm, bijušajiem kaimi-
ņiem, atsūtījis grāmatas.
Dzejojlos daudz autobio-
grāfisku momentu, pavid
skumjas pēc dzimtenes.
Viņa portretu zīmējis Ju-
ris Soikāns.

Jaunais Ceļš

1989. gada 9. septembris

Pastāstīšu par Silajāņu pagastu.

Robežojās ar Rēzeknes apriņķa Vidsmuižas (vēlāk Galēnu), Ružinas, Maltas un Andrupenes, kā arī Daugavpils apriņķa Kapiņu, Jasmuižas (vēlāk Aizkalnes) un Preiļu pagastiem. Platība bija ap 214 kvadrātkilometriem, iedzīvotāju skaits 1935. gadā — 9684 cilvēki. Viens no lielākajiem Latgales pagastiem. Bija paredzēts 1938. gadā to sadalīt divās daļās, jauno — Feimaņu — saukt par Daudz ezeru. Bija iecelti pagastu vecākie un sekretāri.

Gailišos, Leinakolnā un Leperos ir akmens laikmeta apmetnes, vidējā dzelzs laikmeta izrakumi, Leinakolnā, Ezergailišos un Zalvezera krastā — 18 uzkalniņu kapi. Pilskalni — Gorodoks pie Krupenišķu ciema Zalvezera ar šauru muguru, Kovališķu un Piziču. Savā laikā bija Janopoles, Antonišķu, Riebiņu, Silajāņu, Kazimirovas (Pomilas), Krevu, Rušenicas, Nīperovas, Kaušu, Veronikovas (Kokalu), Surikovkas, Feimaņu un Ostrovas muižas, pastāvēja Latgales šosejas brīvjosla, Sembelu valsts mežs. Sādžas: Adamišķi, Aizmeiži, Aizupieši, Antāni, Akmeniši, Apšinieki (Asinovka), Astragina, Babri, Barzovka (viensēta), Berezovka (folverks), Bikova, Blaževiči, Baloži, Bondareva, Bufališķi (folverks), Catlakši, Cibļi, Ciemaņi, Cervoniki, Dakari, Dubina, Dūbes, Dubovka (folverks), Duncišķi, Ezergailiši, Jacmenišķi, Gailiši, Garšāni, Golubova, Grudes, Gulāni, Juriši, Kačanova (folverks), Kairiši (folverks), Kalvi (Kovališķi), Kastigi, Kancāni, Kancapolē (folverks), Kohlovka, Kosejuki, Kotļarova (Slesariovka), Kondrašova, Krāces dzirnavas un dzelzceļstacija, Krupenišķi, Kurka (folverks), Kužmi, Ļadi, Latatijeva, Lei-

nakolns, (ir nostāsts, ka šeit uz kalna nokritis līnis), Leinišķi, Leiļāni, Leperi Liepsala (viensēta), Liskāni, Kauši (bija arī tāda sādža), Kulči, Makuši, Markova, Medvednieki, Mukteņi, Mukti, Nojautas, Nalobņa, (bijusi muiža, ko cariskās Krievijas laikā saimnieks izpārdēvis zemniekiem), Novinas, Novoselje (viensēta), Orni-

cepla vieta Kancapolē, Lauzums — meža gabals Vilcānos, Maitas pūrs — pļava Lielo Vilcānu sādžā, Velna pūrs — panicis mežs pie Feimankas iztekas no ezera, Vapniece — bijusi kalķu ieguves vieta Antonišķu muižā Feimaņu ezera krastā, Viksnas grāvis (Vjazovaja kanava), kā piegriezums no Antonišķu muižas piešķirts

pes, vēlāk Aizmežu, irētās telpās muižā, 30. gados uzcelta jauna, mācības notika krievu valodā. Kalvu I pakāpes pamatskola, telpas irētās, latviešu mācību valodā, Līdumu I pakāpes pamatskola, mācību valoda — krievu, irētās telpas, Silajāņu sešklasīgā pamatskola ar latviešu un krievu mācību valodu, koka ēka 1942. ga-

Riebiņu ūdensdzirnavas, A. Baloža dzirnavas, Silajānos, pie kurām darbojās vilnas kārstuve. Pienāimnieku sabiedrībām Feimaņos, Krevos un Antonišķos bija pienotavas, pēdējai bija atkrejošanas punkti Apšeniekos, Kairišos, Nojautās, Sedezā un Gailmūižā. Antonišķu pienotava 1933. gadā nodega, tās apkalpes zonu pievienoja Rušonas piensaimnieku sabiedrībai. 1936. gadā apvienojās Feimaņu, Aglonas un Rušonas pienotavas, izveidojās Rušonas piensaimnieku sabiedrība, par tās valdes priekšsēdētāju kļuva Aglonas dekāns Aloīzs Broks. No Feimaņiem, respektīvi Krāces stacijas uz Rušonas, tas ir, Aglonas staciju krējumu veda ar vilcienu. Dažiem zemniekiem piederēja arī zirgu darbināmas linsēklu eļļas spiedes — Baranovam, Fominam un citiem. Vairāki zemnieki nodarbojās ar kalēja amatu, katram bija smēde — Antons Pinka, Jāzeps Bauska un citi, labs galdnieks bija Aleksandrs Zavadskis, starp krieviem — daudz labu namdaru un mūrnieku, Riebiņu ebrejiem — dažādu amatu prātēju. Gan savās mājās gan izbraukumos strādāja skroderi un kuronēji — Pēteris Kokariētis, Pāvils Verdiņš, Jāzeps Brocāns, Johāns Kancāns un citi.

jās kā sagādnieki, bija lopu uzpircēji. Bija divas aptiekas — Krievu Balbāros turpat pie Silajāņu pagasta ēkas, un Riebiņos. Viens spirtoto dzērienu veikals Riebiņos ar uzrakstu «Vīnu tirgotava». Kalendāros bija rakstīts, ka Riebiņos notiek nedēļas tirgus, bet īstenībā tā nebija, ja nu kādreiz sarikoja gadatirgu. Pagasta zemnieki trešdienās brauca uz Preiļiem, bet ceturtdienās — uz Maltu. Turpat veda arī savus izaudzētos līnus. Preiļos rudzi un cita labība bija mazliet lētāka nekā Maltā bija tādi zemnieki, kas to trešdienās pirka Preiļos, bet ceturtdienās pārdeva Maltā. Valstij piederšie ezeri tika izmantoti vairāksolīšanai. Līgumus slēdza uz 6 gadiem, piemēram Feimaņu ezeru varēja iznomāt par vairākiem tūkstošiem latu. Nomnieks izmantoja zvejnieku arteļa pakalpojumus, jo tiem piederēja laivas un zvejas rīki. Iegūto nozveju nomnieks ar arteļi dalīja uz pusēm. Kopš seniem laikiem tāds arteļis pastāvēja Krupenišķu sādžā, jo tur bija smilšaina zeme un nekā neauga. Feimaņu ezeru norīnāja A. Kancāns vēlāk skolotājs S. Kovalevskis, kurš konfliktēja ar apkaimes mākslīniekiem, pieprasot piecus latus sezonā par atļauju. Reti kurš ņēma šo atļauju, bet citi zvejoja kā visos laikos.

Farasta aina. Uz ledi pie alīngiem sēd vairāki desmiti vīru. S. Kovalevskis tos novēro ar tālskati, tad dabū paūgu un kopā ar kārtībnieku brauc vājt. Visi bēg prom. Ko izdodas notvert, stāda protokolu un nodod tiesai. Maltas miertiesnesis kā pirmo notiesājis Alfonu Babri no Babriem, piespriedot 10 latus lielu sodu naidu vai trīs diennaktis aresta.

Turpinājums seko

Dominiks Jermolovičs

Ne seviš, bet pagame

ši, Paļša, Petrovska, Pizāni (sādža un folverks ar 100 hektāri, īpašnieks sadalīja sešās daļās dēliem), Podlīpe, Poslovas, Pūdņiki, Pušča, Krievu Balbāri, Latviešu Balbāri, Purmaļi (viensēta), Kalna Randari, Lejas Randari, Riebiņi (bez muižas, miests ar 88 mājām), Rieksta Purva (jaunsaimniecības), Rijnieki, Rozalina, Rušenica, Seksti, Seveles, Skangāļi, Sļozovka (folverks), Stolbovka un Stefanpole (mežsargu mājas), Skuteļi (folverks), Sčadrinieki, Sembeli, Spaki, Tuči, Nikiči (folverks), Kalna Ušpeli, Lejas Ušpeli, Vainova, Varslavāni, Vēveri, Lielie Vilcāni, Mazie Vilcāni, Zaharovka (folverks ar sliktu zemi). Kā muižas, tā arī folverki un sādžas bija sadalītas viensētās un jaunsaimniecībās.

Pēc senas tradīcijas vietvārdi bija doti arī vairākām citām vietām. Jusiški — krūmu pudurs Babru sādžā, Ceglīneica — bijušā ķieģeļu

Babru sādžai, Kača kolns — uzkalns Antonišķu muižā, Zelta kalns — cits uzkalns tajā pašā muižā, otrs Zelta kalns, Rozalinas sādža.

Pagasts bagāts ar ūdeņiem. Lielākie ezeri — Feimaņu, Galdacis, Cerstogs, Gadrinka, Kairašu, Meiruškis, Netīrais, Leidacis, Plavu, Dziļūksnis, Lopuhas, Brusovankas, Zalvezers un citi mazie, upe — Feimanka. Sauna, Liska.

No vispārējām ziņām interesantāks varētu būt šādas. Uz Daugavpils — Abrenes dzelzceļa pagasta teritorijā bija Zalvezera, Krāces un Vainovas stacijas, Zalvezera stacijas ēka nodega 1944. gadā. Tādā pat liktenis tajā gadā piemeklēja arī pagasta valdes māju.

Īpaši jāpiemin skolas. Antonišķu I pakāpes pamatskola muižas mājā. 1933. gadā nodega, 1936. gadā uzcelta jauna. Feimaņu pamatskola, kurā bija arī polu plūsmā, Kaušu I pakā-

dā nodega, pirms diviem gadiem bijušās muižas mājas mūros bija uzcelta jauna. Riebiņu sešklasīgā pamatskola ar krievu un latviešu mācību valodu, atradās bijušās muižas ēkā. Riebiņu ebreju pamatskola koka ēkā. Zalvezera I pakāpes pamatskola ar krievu mācību valodu, atradās irētās telpās.

Darbojās Silajāņu lauksaimniecības, Silajāņu lopkopības pārraudzības biedrības, Feimaņu un Riebiņu krācēzveju sabiedrības, Krevu, Feimaņu un Antonišķu piensaimnieku sabiedrības, Antonišķu mašīnu koplietošanas sabiedrība «Auseklis», ko vēlāk pievienoja piensaimnieku sabiedrībai. Latvijas Katoliņu jaunatnes biedrības Feimaņu un Riebiņu nodaļas. Pastāvēja Feimaņu un Riebiņu katoliņu Riebiņu pareizticīgo, kā arī Skangāļu, Kastigu, Spaku un Krupenišķu vecticībnieku draudzes.

Pagasta teritorijā bija S. Lepera Krāces, V. Juškas

Sensācija: kāpelētājgovs

Nesen cienījamās preses izdevumos bija fotoattēls: uz jumta — solīds bullēns. Komentārā strikts izbrīns — kā tur gadījies?

Arī mums par šo gadījumu nav citu ziņu. Bet ka nākotnē piena ražotāji šķelt-nadži kāpelēs ne tikai pa jumtiem, bet arī kokiem, tas ir drošs. Kāds izdevīgums! Lopam pietrūkst zāles ganībās — dzen uz mežu, lai nammā lapas! Krūmi un koki pārmākuši jau ne vienu vien labu dabisko pļavu, kur nesen ganījās treknī ganāmpulki. Un atkritīs vajadzība sagatavot arī tā saucamo slotiņu barību.

Ko tur daudz runāt —

pa kokiem kāpelēja govs ienesīs īstenu revolūciju piensaimniecībā. Pirmie veiksmīgie izmēģinājumi sekmīgi izdarīti agrofīrmas kolhoza Leinišķu fermā, kur izaudzētas dažas melnraibās govis bez kāju nagu apgrīšanas. Darbs tik tālu vēl nav nogājis, lai šos dzīvniekus jau varētu sākt radināt pie kāpšanas kokos, bet arī no starta līnijas atvirzījies: pa zemi savu garo, uz augšu aizliktu nagu un apaļo pēdu dēļ tie vairs nespēj stātgāt. Tātad, atkāpšanās tīlīni nodedzināti, tagad tikai uz priekšu, tas ir — uz augšu, kokos iekšā!

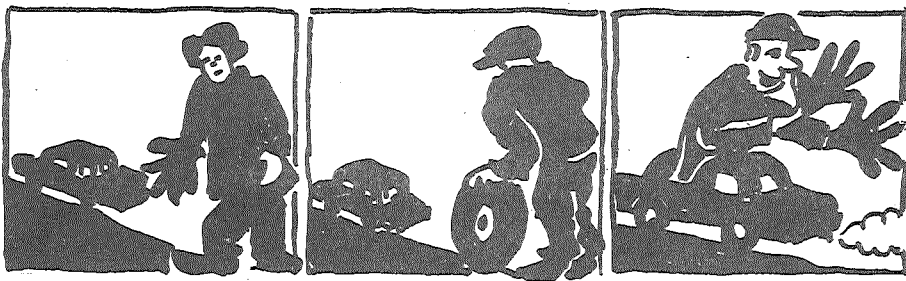
Benedikts KAULACIS

KONKURSS «KAS TAS IR?»

B. Kaulača versija šajā sakarībā lasītājiem, tātad, no iepriekšēiktā zināma, bet varbūt kāds var sadomāt ko isāku un kodolīgāku? Balva — vērtīga deficitprece.

Ventilators

Mierinājums

Pārņāk mans Lovītis vakarā no izbraukuma. Skumjš kā rudens mākonis. «Kas tad tev?» — gužas šūpodama, lai šo mazliet iepriecinātu, rotalīgi pajautāju. «Tici nu cilvēkiem!» — nopūšas vīriņš, skaidrāmies gridā. — «Viens stāv ceļmalā — izšāvis ritenis. Aptur mani: vai nevaru izlīdzēt ar savējo rezerves? Viņam arī tas izšāvis. Es tak tevī pazīstu, šis saka, aizgādāšu pēc piederības. Ciemiņi jāved mājās un tā notika. Labi, ka ātrums bijis mazs. Tā lūgtin lūdza. Ko lai dara? Soferu nerakstītais brālības likums neļauj biedru atstāt nelaimē...». «Auns tāds!» — sirdos uz vīru. — «Tā viņš vēl trim tādiem notēlos nabaga bārenīti un savāks vi-

sus četrus pilnīgi jaunus ritenus!». «Iespējams», saka Lovītis, «riteni viņa mašīnai bija jau galīgi nodiluši. Bet teicās, ka nu ticis pie izziņas un pirkšot jaunus...». Es paliku pie sava: kāpēc nauda jāmaksā, ja mulķi dod par velti?

Lovītis vēl mēģināja bilst, ka arī pašam bijušas līdzīgas situācijas, pilnīgi sveši soferi izlīdzējuši ar benzīnu, ellu, izvilkusi no grāvja... Un tikai par paldies vien.

«Jā!», — biju sadusmojušies. — «Tev nieka benzīna litru, bet no tevis — ventilatora siksnu. Atceries, aizdevi, solīja atdot, bet kur tad ir? Tagad ritenis... Drīz pienāks kāds un paprais atslēgas no garāžas...

laimīgi varam iet pa ielām. Bet kas būtu, ja sāktos karš?» Jēkabiņš atbild: «Sarakstu ielās tranšejas un pa tām ietu uz skolu!» Bērns dzīvo pilsētā, kur

Tev pat manis, miesīgās sievas, nebūtu zēl...»

Asaras pašas no sevis spruka laukā no acīm, balss pacēlās līdz spalģajai tonkārtai. Cik reizes neesmu teikusi: lai viņi tur ceļmalās balso cik uziet — brauc garām, ka neiekulies nelaimē. Te tev nu bija soferu brālība! Vēl dažas tādas apstāšanās, un sūri grūtī daudzus gadus krātā manta būs izputināta. Lai viņi tur sapeļ! Glābējs atradies. Brunnieku laiki pagājuši, vai tagad godīgi dzentelmeņi mēdz braukāt ar mašīnām?

«Mašīnas numuru iegau-mēju», saka Lovītis. «Tiklīdz ieraudzīšu — skrūvēšu nost savu riteni...»

Man no tāda mierinājuma nebai sametās. Laiks anulēt nederīgo likumu un pieņemt jaunu.

Rozālija KURME-LOVE

lielie onkuli to vien tik dara, kā rok tranšejas, ber ciet un rok jaunas, tādējādi sekmīgi risinot visus komu-nālās saimniecības jautājumus.

Ievēriņai

Iepērkam pārtikas kartupe-lus par 30 kapeikām kilo-gramā.

Pieņemšanas punkts strādā pirmdienās un piektdienās no pulksten 15 līdz 20 ko- hoza mehānisko darbnīc telpā.

Nododot vairāk par 500 ki- logramiem, jābūt sertifikā- tam par nitrātu saturu kar- tupeļos.

Uzzinas pa tālruni 56705 56633.

Riebiņu ciema izpildkomi- teja

Kino

septembrī

10. «Cilvēks no picērijas». I un II sērija (Itālija).
11. «Svešais» (Rīgas st.).
12. «Dzēzā tikai meitenes» (ASV).
13. «Publikācija» (M. Gor- kija st.).
14. «Nezēlīgais rings» (Rumānija).
15. «Uz dzīves sliekšņa» (Norvēģija).
17. «Gulāmistabas logs» (ASV).
18. «Mans ienaidnieks» (ASV).
19. «Nostālģija». I un II sērija (PSRS, Itālija).

LIDZJŪTIBA

Izsakām dziļu līdzjūtību FJODORA PATREJEVA piederīgajiem, viņu smiltājā aizvadot.

Agrofīrmas «Sarkanais Oktobris» kolektīvs

Redaktors A. RANCANS

JAUNAIS CEĻŠ

Laikraksts «Jaunais Ceļš» («НОВЫЙ ЦЕЛЬ») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās.

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofīrma «Sarkanais Oktobris». Telefons redaktoram un nodaļas vadītājam — 56732

Pas. 1016. Met. 1600.

Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosa- cīta iespiedloksne.